

Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság
Bf.37/2012/6. szám

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Győrött, 2013. június 6. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az emberkereskedelem büntette és más bűncselekmény miatt I.rendű vádlott és társai ellen indult büntetőügyben a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 2011. december 15. napján kihirdetett 7.B.416/2009/75. számú ítéletét **megváltoztatja.**

I.r. vádlott cselekményét 2 rb, míg II.r. és III.r. vádlott cselekményét 1-1 rb emberkereskedelem büntettének minősíti a Btk. 175/B.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés b/ és d/ pontja és (3) bekezdése szerint.

II.r. és III.r. vádlott tekintetében a szabadságvesztés időtartamát 1 (egy) év 6 (hat) hónapra, a közügyektől eltiltás időtartamát 2 (kettő) évre felemeli.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja azzal, hogy I.r. vádlott 2009. január 27. napjától 29. napjáig volt őrizetben.

I.r. vádlott lakcíme helyesen:

A másodfokú eljárás során 25.560 (huszonötezer-ötszázhatvan) Ft bűnügyi költség merült fel, amelyből

- I.r. vádlott 8.520 (nyolcezer-ötszázhusz) Ft-ot,
 - II.r. vádlott 8.520 (nyolcezer-ötszázhusz) Ft-ot,
 - III.r. vádlott 8.520 (nyolcezer-ötszázhusz) Ft-ot
- köteles megfizetni.

I n d o k o l á s :

A Komárom-Esztergom Megyei Bíróság a 7.B.416/2009/75. számú ítéletében bűnösnek mondta ki I.r. vádlottat 2 rb emberkereskedelem büntettében (Btk.175/B.§ (1), (2) bekezdés b./, d./ pont), II.r. vádlottat emberkereskedelem büntettében (Btk.175/B.§ (1), (2) bekezdés b./, d./ pont), III.r. vádlottat emberkereskedelem büntettében (Btk.175/B.§ (1), (2) bekezdés b./, d./ pont).

Ezért a bíróság I.r. vádlottat halmazati büntetésül 3 év fegyházra, 3 év közügyektől eltiltásra, II.r. vádlottat 1 év fegyházra, 1 év közügyektől eltiltásra, III.r. vádlottat 1 év fegyházra, 1 év közügyektől eltiltásra ítélte.

I.r. vádlott vonatkozásában 360.000 Ft, II.r. vádlottnál 40.000 Ft, III.r. vádlottal szemben pedig 150.000 Ft erejéig vagyonekobzást rendelt el.

Határozott a beszámításról, a bűnjelről és a bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélet ellen az első fokon eljáró ügyész az I.r., II.r., III.r. vádlottak terhére a minősítés megváltoztatása, II.r. és III.r. vádlottak vonatkozásában hosszabb tartamú szabadságvesztés, fegyház helyett börtön végrehajtási fokozat megállapítása érdekében jelentett be fellebbezést, míg a II.r., III.r. vádlottak és védőik elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés érdekében fellebbeztek. Az I.r. vádlott és védője tudomásul vették a döntést.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség Bf.369/2009/9-I. számú átiratában az ügyészi fellebbezést módosított formában tartotta fenn, a védelmi fellebbezéseket pedig nem tartotta alaposnak. Rámutatott arra, hogy túlnyomó részt megalapozott tényállást állapított meg az elsőfokú bíróság, amelyet a sértettek születési adataival kell kiegészíteni. Az indokolási kötelezettségének eleget tett, és megfelelően mérlegelte a rendelkezésre álló bizonyítékokat. Okszerű a vádlottak bűnösségére vont következtetés, azonban álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévedett az emberkereskedelem büntetnének minősítésében, amely az elkövetéskor hatályos anyagi jog alapján a Btk.175/B.§ (1) bekezdésében meghatározott, a (2) bekezdés b./, d./ pont, (3) bekezdés a./ pontja szerint minősülő és büntetendő emberkereskedelem büntetnének minősül.

Véleménye szerint a II.r. és a III.r. vádlottak esetében a kiszabott büntetések törvénysértően enyhék. Jelentős az időmúlás, azonban nyomatékát enyhíti, hogy a II.r. és a III.r. vádlott az elbírált cselekmény időszakában rendszeresen bűncselekményt követtek el, időközben számos esetben, részben az elbírálás alatt álló bűncselekmények elkövetése után elkövetett bűncselekmények miatt elítélték őket. A büntetéskiszabási tényezőket pontosítani kell azzal, hogy II.r. vádlott fiatal felnőtt, míg III.r. vádlott büntetlen előéletű volt a bűncselekmény elkövetésekor. Erkölcileg mélyen elítélendő, hogy a vádlottak szinte gyerekeket, kiszolgáltatott, szerencsétlen sorsú lányokat használtak ki. Álláspontja szerint az ítéletben írt indokok alapján elfogadható mindhárom vádlottal szemben a szabadságvesztés eggyel szigorúbb, fegyház végrehajtási fokozata. A jogi indokolást azonban pontosítani kell az elkövetéskor hatályos jogszabály alapján.

Összességében indítványozta, hogy az ítéletábra változtassa meg a fellebbezéssel támadott ítéletet, az elkövetéskor hatályos anyagi jog alkalmazásával a Btk. 175/B.§ (1) bekezdésében meghatározott, a (2) bekezdés b./ és d./ pontjaira figyelemmel, a (3) bekezdés a./ pontja szerint minősülő és büntetendő emberkereskedelem büntetnének minősítse a vádlottak cselekményeit, és a II.r. és III.r. vádlott fegyházban végrehajtandó szabadságvesztés büntetésének tartamát emelje fel. Egyebekben az ítéletet a tényállás kiegészítését, a büntetéskiszabási körülmények és a jogi hivatkozások pontosítását követően hagyja helyben.

A másodfokú nyilvános ülésen a fellebbviteli főügyészség képviselője az átiratban foglaltakat változatlan formában fenntartotta. Részletesen foglalkozott az elkövetéskor illetve az elbíráláskor hatályos jogszabályok szerinti minősítés kérdésével, a

büntetékiszabási körülményekkel, köztük az időmúlással. Hangsúlyozta, hogy az I.r. vádlott magatartása miatt húzódott el az eljárás. Érdemben az elkövetéskori jogi szabályozásnak megfelelő minősítést, továbbá a II.r. és III.r. vádlott büntetésének felemelését indítványozta.

I.r. vádlott védője az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta. Véleménye szerint az elsőfokú bíróság helyesen minősítette a vádlottak cselekményét az elbíráláskor hatályos jogszabály alkalmazásával. Kifejtette, hogy a Btk.175/B.§ (4) bekezdésében szereplő „illetve” szónak két jelentése van: „és”, valamint „vagy”. Ebben az esetben az „és” jelentést kell figyelembe venni. Az értelmezésen múlik a cselekmény minősítése.

II.r. vádlott védője fenntartotta a felmentésre, illetve az enyhítésre irányuló fellebbezését. Osztotta védőtársának azon álláspontját, hogy az elsőfokú bíróság minősítése helyes. Kifejtette továbbá, hogy a tényállás részben megalapozatlan, mert helytelen ténybeli következtetéseket vont le a bíróság, és logikai hibákat is vétett. Álláspontja szerint a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján a II.r. vádlott bűnössége nem állapítható meg. Mindhárom vádlott tagadta a bűncselekmény elkövetését. II.r. vádlott tekintetében egyetlen okirati bizonyíték van, a nyomozási bíró előtt tett vallomása, a sértett állítását pedig - akit a tárgyalásra nem lehetett előállítani -, más bizonyíték nem támasztotta alá. Nem állapítható meg az sem, hogy közösülés és fajtalanzkodás céljából adta át a III.r. vádlottnak a sértettet, és az sem, hogy az életkorával tisztában volt. Rámutatott arra, hogy az elsőfokú bíróság által alkalmazott minősítésre figyelemmel a bűncselekmény elévült, az 1-5 évig terjedő büntetési tételre figyelemmel az elkövetéstől a gyanúsított kihallgatásig ez az időtartam már eltelt. Ezért indítványozta elévülés miatt az eljárás megszüntetését elsődlegesen, másodlagosan a tényállás kiegészítésével védence felmentését, harmadlagosan a büntetés enyhítését, és börtön fokozat megállapítását.

III.r. vádlott védője ugyancsak fenntartotta fellebbezési kérelmét. Részletesen kitért arra, hogy véleménye szerint a törvényalkotónak mi volt a szándéka a már említett törvényhely (4) bekezdésének megalkotásakor, amikor a kötőszót használta. Foglalkozott a különböző értelmezésekkel, majd kitért arra, hogy véleménye szerint többlet feltételt kíván meg a törvényalkotó. Álláspontja szerint a törvényszöveg bizonytalan, ezért kell a nyelvtani értelmezést segítségül hívni. Több példát hozott ezzel kapcsolatosan, illetve rámutatott arra, hogy a törvényhelynek a felépítése, szerkezete is arra utal, hogy ez nem egy vagylagos, hanem egy többlet feltétel. Szintén kifejtette, hogy a cselekmény elévült, hiszen 1-5 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő, és 2009-ben bocsátottak ki elfogató parancsot a terheltekkel szemben. A súlyosítást nem indokolja semmi, ezért a törvényi minimumban kérte megállapítani a joghátrányt. Indítványozta elsődlegesen az eljárás megszüntetését elévülés miatt, de fenntartotta a felmentésre, illetve enyhítésre irányuló kérelmeit is.

Az ügyész viszonzválaszában előadta, hogy a törvény felépítése az ügyészi álláspontot támasztja alá, továbbá a Btk. Kommentárból egyértelműen következik az „illetve” kötőszó helyes értelmezése.

Az utolsó szó jogán I.r. és II.r. vádlott csatlakozott a védőjéhez, III.r. vádlott ártatlanságát hangoztatta.

Az ítélőtábla a fellebbezésekre tekintettel az elsőfokú ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt felülvizsgálta mindhárom vádlott vonatkozásában a Be. 348.§ (1) bekezdése szerint.

A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályok betartásával folytatta le az eljárást. Ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, a rendelkezésre álló bizonyítékokat feltárta, ezeket egyenként és összességében is értékelte, összevetette. Rámutatott a vádlotti vallomások és a tanúvallomások közötti ellentmondásokra, részletesen elemezte a vádlottak nyilatkozatát, az ellentéteket megkísérelte feloldani, továbbá a vádlottak saját vallomásai közötti ellentmondások okainak feltárására is kísérletet tett.

Az elsőfokú bíróság részletesen foglalkozott a vádlottak gyakran önmagukkal is ellentmondó vallomásaival, valamint az egyéb személyi bizonyítékokkal, amelyeket ütköztetett egymással.

Az elsőfokú bíróság tényként állapította meg, hogy a vádlottak ismerték egymást. II.r. és III.r. vádlottak vonatkozásában e tekintetben nem is merült fel kétely, hiszen a vádlottak saját vallomásuk szerint is baráti kapcsolatban álltak egymással. Az, hogy I.r. és III.r. vádlottak is ismerték egymást, ezt egyértelműen alátámasztotta II.r. vádlott vallomása is. A bíróság annak tisztázása érdekében, hogy a vádirati tényállásban szereplő két sértett, azaz **1. sértett** és **2. sértett** ismerték-e a vádlottakat, továbbá, hogy a sértettek prostitúciós tevékenységet folytattak-e, és ez milyen formában volt köthető a vádlottakhoz, széles körű bizonyítást folytatott le.

Ennek során kihallgatta a sértetteket és számos tanút, egyes tanúvallomásokat pedig az eljárási szabályok betartásával felolvasás útján emelt be a bizonyítékok körébe. Megállapítható, hogy a vádlottak vallomása szerteágazó volt, illetve a tanúk nyilatkozata is sok mindenre kiterjedt, részben olyan dolgokra, amelyek nem képezték az eljárás tárgyát, de a kapcsolatrendszereket visszatükrözték. Az adatok egybevetésével azonban egyértelmű, hogy lányok futtatásával foglalkoztak a vádlottak, tisztázható volt, hogy a sértettek közül ki-hol lakott, hol dolgozott, és hogy prostitúciós tevékenységet folytattak.

Több tanú is elmondta, hogy egyrészt azért kerültek kapcsolatba az I.r. vádlottal, mert tudták, hogy mivel foglalkozik, tisztában voltak azzal, hogy mit kell tenniük, a pénzt kinek kell leadniuk. Az I.r. vádlott koordinálta, felügyelte a tevékenységüket. II.r. és III.r. vádlott is lányokat futtatott, ebben **1. tanú**, **2. tanú** és **2. sértett** vallomása egyezett. Ők is megerősítették, hogy a pénzt oda kellett adni a vádlottaknak. Megállapítható tehát, hogy mindhárom vádlott lányokat futtatott, a prostitúciós tevékenységüket szervezték, irányították, a befolyt összegeket pedig beszédtek.

A bíróság a bizonyítékok mérlegelését követően állapította meg azt is, hogy a lányokat eladták, illetve vették a vádlottak. **1. sértett** és **2. sértett** elmondásán túl **3. tanú**, **4. tanú**, **5. tanú** vallomása alátámasztotta a vádlotti tagadásokkal szemben, hogy valóban sor került adott összegekben a két lány eladására, illetve megvételére. Az I.r. vádlott **1. sértett**ért

100.000 forintot adott ismeretlen személynek, **2. sértettet** III.r. vádlott II.r. vádlottól vette meg 40.000 forintért, majd 100.000 forintért továbbadta az I.r. vádlottnak. Ebben a körben is osztotta az ítéletábla az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást.

Egyetértett az ítéletábla azzal az okfejtéssel is, hogy a bizonyítékok - így többek között a tanúvallomások - alapján megállapítható, hogy a vádlottak **1. sértettről** és **2. sértettről** tudták, hogy fiatakorúak. Azt, hogy ezzel tisztában voltak a vádlottak, az a körülmény is alátámasztja, hogy hamis személyi igazolványt akartak nekik szerezni, illetve volt olyan is, akinek elkészült a hamis okmánya. Ráadásul II.r. vádlott élettársának az unokatestvére volt **2. sértett**, akinek III.r. vádlottal volt kapcsolata és többszöri adásvételekor a III.r. vádlott más nevére szóló okiratot mutatott a „vevőknek”.

Összességében az ítéletábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a személyi és egyéb bizonyítékok logikus értékelésével megalapozott tényállást állapított meg, amelyet a sértettek vonatkozásában azzal kell kiegészíteni, hogy **2. sértett, 1. sértett ...napján született.**

Ezzel a kiegészítéssel a tényállás megalapozott, a Be. 351.§ (2) bekezdésében írt hibáktól, hiányosságoktól mentes, és alapját képezte a másodfokú felülbírálatnak.

I.r., II.r. és III.r. vádlott bűnösségére vont következtetés okszerű.

Az ítéletábla nem osztotta az elsőfokú bíróság és a védelem álláspontját a tekintetben, hogy az elbíráláskor hatályos törvény azért kedvezőbb a vádlottakra nézve, mivel a cselekmény minősített esete nem állapítható meg, ugyanis ahhoz a törvényben megfogalmazott feltételek együttes megállapítására lenne szükség. A törvény a minősített esetek körének meghatározásánál a sértetti, alanyi körnek, az emberkereskedelem céljának és az elkövetési módnak tulajdonít nagyobb társadalomra veszélyességet. A mindenkorí bírói gyakorlat és a jogirodalom is egységes a tekintetben, hogy abban az esetben, ha az elkövető a cselekményt a 18. életévét még be nem töltött személy sérelmére fajtalanúság, közösülés céljából, vagy erőszakkal, fenyegetéssel, megtévesztéssel, vagy a sértett sanyargatásával valósítja meg, akkor ez Btk. 175/B.§ (4) bekezdés a/ pontja szerint minősül. A törvény tehát egyértelműen meghatározza, hogy az elkövetés módjának és a céljának nem együttesen kell fennállnia ahhoz, hogy a cselekmény minősített esete megvalósuljon. A bűncselekmény elkövetésének az idején a törvény a vádlottak cselekményét 2-8 évig terjedő szabadságvesztéssel rendelte büntetni, míg az elbírálás idején e cselekmény 5-10 évig terjedő szabadságvesztéssel fenyegetett. Ekként az ítéletábla a Btk. 2.§-ában meghatározott fő szabályra figyelemmel az elkövetéskor hatályos törvény rendelkezéseit alkalmazta, mivel ez a vádlottakra nézve kedvezőbb. Ennek megfelelően a vádlottak cselekménye a Btk. 175/B.§ (1), (2) bekezdés b/ és d/ pontja és (3) bekezdés szerint minősül.

Mivel a megfelelő minősítés büntetési tétele 2-8 évig terjedő szabadságvesztés, ebből következően az elkövetési időre és az eljárási cselekményekre tekintettel a bűncselekmény elévülése nem következett be.

A büntetés kiszabása során az elsőfokú bíróság feltárta az enyhítő és súlyosító körülményeket. A jelentős időmúlás mindenképpen nyomatékos enyhítő tényező II.r. és III.r. vádlottnál, viszont az I.r. vádlott esetében nem, mert hosszú ideig kivonta magát a büntető eljárás hatálya alól. A fellebbviteli főügyészség is utalt rá, hogy a II.r. vádlott a cselekmény elkövetésekor fiatal felnőtt, a III.r. vádlott büntetlen előéletű volt. Tény az is, hogy a II.r. és III.r. vádlott a bűnözői életvitelt folytatták, több bűncselekmény elkövetése miatt álltak a bíróság előtt, azonban összességében tekintve az enyhítő és súlyosító körülményeket, az ítélőtábla lehetőséget látott velük szemben az enyhítő szakasz teljes kimerítésére, így az irányadó 2-8 éves tételkeretre figyelemmel 1 év 6 hónap szabadságvesztés kiszabására. A cselekmény tárgyi súlyára, jellegére, a sértettek kiszolgáltatott helyzetére tekintettel az ítélőtábla osztotta az elsőfokú bíróság azon álláspontját, hogy eggyel súlyosabb, fegyház végrehajtási fokozatot alkalmazott a vádlottakkal szemben. A közügyektől eltiltás tartamát arányosan 2-2 évre felemelte I.r. és II.r. vádlott esetében az ítélőtábla.

A Btk. 2.§-ra figyelemmel, mivel az elkövetéskor hatályos jogszabályt kell alkalmazni a vádlottakkal szemben, a jogszabályi hivatkozás pontosításra szorul. Az I.r. vádlott esetében a fegyházfokozat a Btk. 42.§ (2) bekezdés b/2. pontján alapul, valamennyi vádlottnál a közügyektől eltiltás alapja a Btk. 53.§ és 55.§ (1) bekezdése. Vagyoneklkobzásnak a Btk. 62.§ (1) bekezdése és a 63.§ (1) bekezdése szerint van helye.

Az őrizetben töltött idő kapcsán I.r. vádlottnál elírás található, ugyanis a rendelkezésre álló adatok szerint 2009. január 27. napjától 29. napjáig volt őrizetben.

I.r. vádlott lakcíme időközben megváltoztatott, amit az ítélőtábla rögzített az általa bemutatott irat alapján.

Fentiekre figyelemmel az ítélőtábla a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság ítéletét I.r., II.r. és III.r. vádlott vonatkozásában részben megváltoztatta a Be. 372.§ (1) bekezdése alapján, míg egyebekben a Be. 371.§ (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

A másodfokon felmerült bűnügyi költség viseléséről szóló rendelkezés a Be. 381.§ (1) bekezdésén alapul.

Győr, 2013. június 6. napján

Dr.Zólyomi Csilla sk.
a tanács elnöke

.Csák Csilla sk.
a tanács tagja, előadó

.Vajda Edit sk.
a tanács tagja

Z á r a d é k :

Ez az ítélet és ezáltal a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 2011. december 15. napján kelt 7.B.416/2009/75. számú ítélete meg nem változtatott részében 2013. június 6. napján jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Győr, 2013. június 6. napján

. Zólyomi Csilla sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Kiadó: